

to pošlo. Jiné proměny a úrazy, nalézající se na zádech mrtvoly, mají býti, jako všude jinde, obzvláště popsány.

§. 57.

Po skončeném zevnitřním ohledání dobře bývá, aby se mrtvola ještě jednou prohlédla, za příčinou okolností všelikých, jimiž by se skutek zběhlý vysvětlil. Nenili ničeho více připomenouti, uzavře se zevnitřní ohledávání v protokolu těmito slovy: „kromě toho nebylo na ostatním těle ani při opakovaném zevrubném prohlížení nalezeno nižádné stopy nějakého (jiného) utrpeného násilí aneb činěného odporu aniž jakých známek, podle kterých by bylo možno, osobu nebožtíkovu poznati.“ Toto poslední však se přidá jenom tenkrát, jestli že byla mrtvola neznámá. Jenom tehda, kdyžby se dle předpisů byly měly učiniti zkoušky, aby mrtvý přišel k sobě, a byloby to opominuto aneb by se to bylo stalo nedostatečně, budiž i o tom, čeho potřebí, připomenuto.

Část druhá.

Jak má býti mrtvola vnitřně vyšetřována (otvírána).

§. 58.

Po skončeném prohlížení zevnitřním jde se k vyšetřování vnitřnímu. Ačkoliv níže položených obecných předpisů vůbec šetřiti třeba, rozumí se nieméně samo sebou, že ve zvláštním případě odchýlka se učiniti může, a že se každého nepotřebného hyzdění mrtvoly vystříhati jest.

§. 59.

Dle předpisu, obsaženého v §. 39. má se otvíráni mrtvoly počínati od hlavy. S hlavy se stáhne čepec lebný, řezem, který, sáhaje až na kost, veden jest na přič přes hlavu, a, začínaje za pravým uchem, za levým se končí. Přední lalok, takýmto způsobem učiněný, prořezáváním spojovací sklípkovatiny od kosti se odloupne, pak se přes tvář přehrne, a zadní lalok podobně se přehrne přes týl. Co se týče kůže na hlavě, pozorováno buď: jak jest tlustá, jak krevnatá; zdali jest na vnitřní ploše krví podlita, zdali krvácela, zdali se tu nalézají výpotky; a o každé z těchto známek budiž udáno: jaké jsou, na kterém místě se nalézají a jak jsou rozsáhlé; spolu budiž k tomu hleděno: zdali mají stejnou příčinu s úrazy zevnitř nalezenými. Při ránách pronikajících budiž popsáno, jak vyhlížejí na vnitřním povrchu kůže na hlavě. Podobným způsobem budiž také zevnitřní povrch lebky ohledán, avšak má se zde pozor dáti: jestli snad olebice odloupnuta; jsouli na lebce jednoduché aneb na více stran se rozbíhající rozpukliny; nenili kost zlomena aneb rozdrcena a jestli při tom vmáčknuta čili nic. Kdekoliv jest podezření, že snad jest kost porušena, bývá radno, odškrábat olebici od kosti, aby mohla takto obražená kost tím dokonaleji býti prohlédnuta. Také potřebí všimati si chorobných